

1. (12-2) Сьомого року Єгу зацарював Єгоаш, і сорок років царював він в Єрусалимі. А ім'я його матері Ців'я, з Беер-Шеви.

2. (12-3) І робив Єгоаш угодне в Господніх очах по всі дні, коли вказував йому священик Єгояда.

3. (12-4) Тільки пагірки не були понижені, народ ще приносив жертви та кадив на пагірках.

4. (12-5) І сказав Єгоаш до священика: Усе посвячене срібло, що буде внесене до Господнього дому, срібло перелічених людей, срібло за душі за вартістю їх, усе срібло, скільки людині спаде на серце принести до Господнього дому,

5. (12-6) візьмуть собі священики, кожен від знайомого свого, і вони зроблять на праву Господнього дому в усьому, що буде знайдене там на праву.

6. (12-7) І сталося двадцятого й третього року царя Єгоаша, священики не направили ушкодження храму.

7. (12-8) І покликав цар Єгоаш священика Єгояду й священиків, та й сказав їм: Чому ви не направляєте ушкодження храму? А тепер не беріть срібла від ваших знайомих, а на праву ушкодження храму віддасте його.

8. (12-9) І погодилися священики не брати срібла від народу, і не направляти ушкодження храму.

9. (12-10) І взяв священик Єгояда одну скриньку, і продовжав дірку на віку її, і поставив її при жертівнику праворуч, як входить до Господнього дому. І давали туди священики, що

стерегли порога, усе срібло, що приносилось до Господнього дому.

10. (12-11) І бувало, як вони бачили, що намножилося те срібло в скрині, то приходив царський писар та великий священник, і вони в'язали в мішки та рахували срібло, знайдене в Господньому домі.

11. (12-12) І давали те перелічене срібло на руки робітникам праці, поставленим до Господнього дому, а вони давали його теслям та будівничим, що робили в Господньому домі.

12. (12-13) І мулярам, і каменярам, і на закуп дерева та тесаного каменя, та на направу ушкодження Господнього дому, та на все, що йшло на храм для направи.

13. (12-14) Тільки не робилися для Господнього дому срібні чаші, ножиці, кропильниці, сурми, усяка річ золота та річ срібна з того срібла, що приносилось до Господнього дому,

14. (12-15) бо його давали робітникам праці та направляли ним дім Господній.

15. (12-16) І не облічували тих людей, яким давали те срібло до їхніх рук, щоб вони давали робітникам праці, бо ті робили чесно.

16. (12-17) Срібло ж жертви за провину та жертв за гріх не вносилося до Господнього дому, воно було для священників.

17. (12-18) Вийшов тоді Газаїл, сирійський цар, та й воював з Гатом, і здобув його. І намірився Газаїл іти на Єрусалим.

18. (12-19) І взяв Єгоаш, Юдин цар, усі святі речі, що присвятили були Йосафат, і Єгорам,

і Ахазія, батьки його, царі Юдині, та святі речі свої, і все золото, що знайшлося в скарбницях Господнього дому та дому царського, та й послав Газаїлові, цареві сирійському, і той відійшов від Єрусалиму...

19. (12-20) А решта діл Йоаша, і все, що він зробив, он вони написані в Книзі Хроніки Юдиних царів.

20. (12-21) І встали його слуги, і вчинили змову, та й забили Йоаша в Бет-Мілло, де йдеться до Сілли.

21. (12-22) Йозахар, Шім'атів син, та Єгозавад, Шомерів син, його слуги, забили його, і він помер. І поховали його з батьками його в Давидовім Місті, а замість нього зацарював син його Амація.